KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 11.7.2023 r.
COM(2023) 421 final

2023/0247 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego, oraz uchylająca decyzję (UE) 2019/868

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na posiedzeniach Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) w latach 2024–2028 w związku z przewidywanym przyjęciem środków ochrony i zarządzania.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Międzynarodowa konwencja o ochronie tuńczyka atlantyckiego

Międzynarodowa konwencja o ochronie tuńczyka atlantyckiego (konwencja ICCAT) ma na celu – poprzez ustanowienie ICCAT – wspieranie współpracy na rzecz utrzymywania populacji tuńczyka i tuńczykowatych w Oceanie Atlantyckim na poziomach, które umożliwiają maksymalne zrównoważone połowy do celów spożywczych i innych. Konwencja weszła w życie w dniu 21 marca 1969 r.

Unia jest stroną konwencji ICCAT i zatwierdziła ją na podstawie decyzji Rady z dnia 9 czerwca 1986 r.[1].

2.2. Międzynarodowa Komisja ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego

ICCAT jest organem ustanowionym konwencją ICCAT w celu przyjmowania wiążących decyzji („zalecenia") dotyczących ochrony i zarządzania w odniesieniu do zasobów, które podlegają jego kompetencji. Środki te mogą stać się wiążące dla Unii.

Jako strona konwencji ICCAT UE jest uprawniona do udziału w podejmowaniu przez nią decyzji i głosowaniu w ich sprawie. ICCAT podejmuje decyzje w drodze konsensusu.

2.3. Decyzje ICCAT

ICCAT ma uprawnienia do przyjmowania zaleceń dotyczących środków ochrony i zarządzania w odniesieniu do zasobów objętych jej kompetencją, a środki te są wiążące dla umawiających się stron.

Zgodnie z art. VIII.2 konwencji ICCAT zalecenia te wchodzą w życie sześć miesięcy po dniu, w którym umawiające się strony zostały o nich powiadomione przez ICCAT. Zalecenie nie jest wiążące dla umawiającej się strony, jeżeli wniosła i potwierdziła ona sprzeciw wobec danego zalecenia. Jeżeli sprzeciw uzyskał poparcie większości umawiających się stron, zalecenie nie staje się skuteczne.

3. STANOWISKO, JAKIE NALEŻY ZAJĄĆ W IMIENIU UNII

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu UE na corocznych posiedzeniach regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO), ustala się obecnie w dwóch etapach. Decyzja Rady określa wytyczne i kierunki dotyczące stanowiska UE w perspektywie wieloletniej; podlega ono następnie dostosowaniu na potrzeby każdego dorocznego posiedzenia w drodze dokumentów roboczych służb Komisji, zatwierdzanych przez Radę.

[1] Decyzja Rady z dnia 9 czerwca 1986 r. w sprawie przystąpienia Wspólnoty do Międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego, zmienionej Protokołem załączonym do Aktu końcowego Konferencji Pełnomocników Państw – Stron Konwencji, podpisanego w Paryżu dnia 10 lipca 1984 r. (Dz.U. L 162 z 18.6.1986, s. 33).

W przypadku ICCAT podejście to wdrożono decyzją Rady (UE) 2019/868 z dnia 14 maja 2019 r., która określa stanowisko UE na forum ICCAT na lata 2019-2023. Decyzja zawiera ogólne zasady, ale uwzględnia również w możliwie największym stopniu specyfikę ICCAT. Na wniosek państw członkowskich decyzja ustanawia dodatkowo standardową procedurę doprecyzowywania stanowiska UE z roku na rok.

W decyzji Rady (UE) 2019/868 uwzględniono zasady nowej wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) ustanowione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013[2], jak również cele określone w komunikacie Komisji w sprawie zewnętrznego wymiaru wspólnej polityki rybołówstwa[3]. Stanowisko Unii dostosowano w niej ponadto do traktatu lizbońskiego.

W decyzji Rady (UE) 2019/868 przewidziano przegląd stanowiska UE przed corocznym posiedzeniem w 2024 r. W związku z tym niniejszy wniosek określa stanowisko Unii na forum ICCAT na lata 2024–2028, zastępując tym samym decyzję Rady (UE) 2019/868.

Niniejszy przegląd uwzględnia, w odniesieniu do rybołówstwa, Europejski Zielony Ład, w szczególności strategię na rzecz bioróżnorodności[4], strategię w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu[5] i strategię „od pola do stołu”[6]. Uwzględniono w nim również strategię w dziedzinie tworzyw sztucznych[7] oraz plan działania na rzecz eliminacji zanieczyszczeń[8]. Uwzględniono w nim też wspólny komunikat w sprawie międzynarodowego zarządzania oceanami[9].

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewiduje decyzje ustalające „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu UE w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

---

2 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

3 COM(2011) 424 z 13.7.2011.

4 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030. Przywracanie przyrody do naszego życia” (COM(2020) 380).

5 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Budując Europę odporną na zmianę klimatu – nowa Strategia w zakresie przystosowania do zmiany klimatu”, COM(2021) 82 final.

6 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Strategia »od pola do stołu« na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego” (COM(2020) 381).

7 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym”, COM(2018) 28 final.

8 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – „Droga do zdrowej planety dla wszystkich, Plan działania UE na rzecz eliminacji zanieczyszczeń wody, powietrza i gleby”, COM(2021) 400 final.

9 Wspólny komunikat do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Wyznaczenie kierunku działań na rzecz zrównoważonej niebieskiej planety”, JOIN(2022) 28 final.

Pojęcie „aktów mających skutki prawne” obejmuje akty mające skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego regulujących dany organ oraz instrumenty, które nie mają mocy wiążącej na mocy prawa międzynarodowego, ale „mogą w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”[10].

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

ICCAT jest organem utworzonym na mocy porozumienia, a mianowicie konwencji ICCAT.

Akty, które ICCAT ma przyjąć, to akty mające skutki prawne. Są one wiążące na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. VIII konwencji ICCAT i – jako że zalecenia ICCAT mogą uzupełniać, zmieniać lub zastępować obowiązki ustanowione w obowiązujących przepisach UE – mogą wywrzeć decydujący wpływ na treść przepisów unijnych, w tym na:

- rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania[11];
- rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa[12];
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi[13];
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1627 w sprawie wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 302/2009[14];
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2107 z dnia 15 listopada 2017 r. ustanawiające środki zarządzania, ochrony i kontroli obowiązujące na obszarze konwencji Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) oraz zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1936/2001, (WE) nr 1984/2003 i (WE) nr 520/2007[15];
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1154 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie wieloletniego planu odbudowy populacji włócznika śródziemnomorskiego oraz zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1967/2006 i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2107[16];
- rozporządzenie Rady (WE) nr 1936/2001 ustanawiające środki kontroli stosowane do połowów niektórych zasobów ryb masowo migrujących[17];
- rozporządzenie Rady (WE) nr 520/2007 ustanawiające środki techniczne dotyczące ochrony niektórych zasobów gatunków masowo migrujących oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 973/2001[18]; oraz

---

10 Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 *Niemcy przeciwko Radzie*, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

11 Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

12 Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

13 Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81.

14 Dz.U. L 252 z 16.9.2016, s. 1.

15 Dz.U. L 315 z 30.11.2017, s. 1.

16 Dz.U. L 188 z 12.7.2019, s. 1.

17 Dz.U. L 263 z 3.10.2001, s. 1.

- rozporządzenie Rady (WE) nr 1984/2003 wprowadzające system w odniesieniu do statystycznego monitorowania handlu włócznikiem i opastunem wewnątrz Wspólnoty[19].

Planowane akty nie uzupełniają, ani nie zmieniają ram instytucjonalnych konwencji ICCAT.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie należy zająć w imieniu UE. Jeżeli akt ten ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie charakter pomocniczy, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. tę podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu prawnego odnoszą się do rybołówstwa. Podstawę prawną określającą zasady, które stanowisko to ma odzwierciedlać, stanowi rozporządzenie (UE) nr 1380/2013.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 43 ust. 2 TFUE. Decyzja ta zastąpi decyzję Rady (UE) 2019/868, która obejmuje lata 2019-2023.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 43 ust. 2 TFUE, w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

---

18 Dz.U. L 123 z 12.5.2007, s. 3.

19 Dz.U. L 295 z 13.11.2003, s. 1.

2023/0247 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego, oraz uchylająca decyzję (UE) 2019/868

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzją Rady z dnia 9 czerwca 1986 r.[1] Wspólnota zawarła Międzynarodową konwencję o ochronie tuńczyka atlantyckiego („konwencja ICCAT”), którą ustanowiono Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego („ICCAT”).

(2) ICCAT przyjmuje środki służące zapewnieniu długoterminowej ochrony i zrównoważonego wykorzystania zasobów rybnych w obszarze objętym konwencją ICCAT oraz ochrony ekosystemów morskich, w których te zasoby występują. Środki te mogą stać się wiążące dla Unii.

(3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013[2] stanowi, że Unia ma zapewnić, by działalność w zakresie połowów i akwakultury była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej oraz zarządzana w sposób spójny z celami w zakresie osiągania korzyści ekonomicznych, społecznych i w dziedzinie zatrudnienia oraz przyczyniania się do dostępności dostaw żywności. Rozporządzenie stanowi również, że Unia ma stosować podejście ostrożnościowe do zarządzania rybołówstwem i dążyć do zapewnienia, by eksploatacja żywych zasobów morza umożliwiała odbudowę populacji poławianych gatunków i utrzymywanie ich powyżej poziomów pozwalających uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów. Rozporządzenie stanowi także, że Unia ma stosować środki zarządzania i ochrony oparte na najlepszych dostępnych opiniach naukowych, wspierać rozwój doradztwa naukowego i wiedzy, stopniowo eliminować odrzuty, propagować metody połowów, które przyczyniają się do bardziej selektywnych połowów, oraz eliminować i ograniczać w miarę możliwości przypadkowe połowy, dążyć do prowadzenia połowów o niskim stopniu oddziaływania na ekosystem morski i zasoby rybne.

---

[1] Decyzja Rady z dnia 9 czerwca 1986 r. w sprawie przystąpienia Wspólnoty do Międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego, zmienionej Protokołem załączonym do Aktu końcowego Konferencji Pełnomocników Państw – Stron Konwencji, podpisanego w Paryżu dnia 10 lipca 1984 r. (Dz.U. L 162 z 18.6.1986, s. 33).

[2] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

Ponadto rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 wyraźnie stanowi, że Unia ma kierować się tymi celami i zasadami w ramach zewnętrznych stosunków w zakresie rybołówstwa.

(4) Zgodnie ze strategią na rzecz bioróżnorodności[3], strategią w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu[4] i strategią „od pola do stołu”[5] ochrona przyrody i odwrócenie degradacji ekosystemów są konieczne. Zagrożenia wynikające ze zmiany klimatu i utraty różnorodności biologicznej nie mogą zagrażać dostępności towarów i usług, które zdrowe ekosystemy morskie zapewniają rybakom, społecznościom nadbrzeżnym i całej ludzkości.

(5) Strategia w dziedzinie tworzyw sztucznych[6] odnosi się do konkretnych środków służących ograniczeniu zanieczyszczenia mórz tworzywami sztucznymi, jak również gubienia lub porzucania narzędzi połowowych na morzu. Celem planu działania na rzecz eliminacji zanieczyszczeń[7] jest ponadto ograniczenie o 50 % ilości odpadów z tworzyw sztucznych w morzu oraz o 30 % ilości mikrodrobin plastiku uwalnianych do środowiska.

(6) Zgodnie ze wspólnym komunikatem w sprawie międzynarodowego zarządzania oceanami[8] ochrona mórz i oceanów oraz ochrona ich różnorodności biologicznej są kluczowymi priorytetami działań zewnętrznych UE. UE jest najważniejszym podmiotem w regionalnych organizacjach ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) i organach ds. rybołówstwa na całym świecie. Na tych forach UE propaguje zrównoważony rozwój zasobów rybnych i przejrzysty proces decyzyjny oparty na rzetelnych opiniach naukowych, rozwija badania naukowe i zwiększa poziom przestrzegania przepisów.

(7) Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach ICCAT, jest obecnie określone w decyzji Rady (UE) 2019/868[9]. Należy uchylić tę decyzję i ustanowić nową decyzję na lata 2024–2028.

(8) Należy ustalić stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na forum ICCAT w latach 2024–2028, ponieważ środki ochrony ICCAT mogą być wiążące dla Unii i mogą w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść prawa Unii, a mianowicie na

---

3 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030. Przywracanie przyrody do naszego życia” (COM(2020) 380).

4 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Budując Europę odporną na zmianę klimatu – nowa Strategia w zakresie przystosowania do zmiany klimatu”, COM(2021) 82 final.

5 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Strategia »od pola do stołu« na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego” (COM(2020) 381).

6 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym”, COM(2018) 28 final.

7 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – „Droga do zdrowej planety dla wszystkich, Plan działania UE na rzecz eliminacji zanieczyszczeń wody, powietrza i gleby”, COM(2021) 400 final.

8 Wspólny komunikat do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Wyznaczenie kierunku działań na rzecz zrównoważonej niebieskiej planety”, JOIN(2022) 28 final.

9 Decyzja Rady z dnia 14 maja 2019 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT), oraz uchylająca decyzję z dnia 8 lipca 2014 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii w ramach ICCAT (Dz.U. L 140 z 28.5.2019, s. 78).

rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008[10]; rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009[11]; rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403[12]; rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1627[13]; rozporządzenie Rady (WE) nr 1936/2001[14]; rozporządzenie Rady (WE) nr 520/2007[15]; rozporządzenie Rady (WE) nr 1984/2003[16], rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2107[17] i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1154[18].

(9) W związku ze zmianami zachodzącymi w zasobach rybnych w obszarze objętym konwencją ICCAT oraz związaną z tym koniecznością ustalenia stanowiska Unii, które uwzględni te zmiany, w tym nowe informacje naukowe i inne istotne informacje przedstawione przed posiedzeniami ICCAT lub w ich trakcie, należy ustanowić procedury na potrzeby corocznego doprecyzowywania stanowiska Unii na lata 2024–2028. Stanowisko to powinno być zgodne z zasadą lojalnej współpracy między instytucjami Unii zapisaną w art. 13 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT), jest określone w załączniku I do niniejszej decyzji.

---

[10] Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

[11] Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

[12] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81).

[13] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1627 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 302/2009 (Dz.U. L 252 z 16.9.2016, s. 1).

[14] Rozporządzenie Rady (WE) nr 1936/2001 z dnia 27 września 2001 r. ustanawiające środki kontroli stosowane do połowów niektórych zasobów ryb masowo migrujących (Dz.U. L 263 z 3.10.2001, s. 1).

[15] Rozporządzenie Rady (WE) nr 520/2007 z dnia 7 maja 2007 r. ustanawiające środki techniczne dotyczące ochrony niektórych zasobów gatunków masowo migrujących oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 973/2001 (Dz.U. L 123 z 12.5.2007, s. 3).

[16] Rozporządzenie Rady (WE) nr 1984/2003 z dnia 8 kwietnia 2003 r. wprowadzające system w odniesieniu do statystycznego monitorowania handlu włócznikiem i opastunem wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 295 z 13.11.2003, s. 1).

[17] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2107 z dnia 15 listopada 2017 r. ustanawiające środki zarządzania, ochrony i kontroli obowiązujące na obszarze konwencji Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) oraz zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1936/2001, (WE) nr 1984/2003 i (WE) nr 520/2007 (Dz.U. L 315 z 30.11.2017, s. 1).

[18] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1154 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie wieloletniego planu odbudowy populacji włócznika śródziemnomorskiego oraz zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1967/2006 i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2107 (Dz.U. L 188 z 12.7.2019, s. 1.).

Artykuł 2

Coroczne doprecyzowanie stanowiska Unii, jakie należy zająć na posiedzeniach ICCAT, odbywa się zgodnie z załącznikiem II.

Artykuł 3

Stanowisko Unii określone w załączniku I podlega ocenie i, w stosownych przypadkach, przeglądowi, których dokonuje Rada na wniosek Komisji, najpóźniej do dnia corocznego posiedzenia ICCAT w 2029 r.

Artykuł 4

Decyzja (UE) 2019/868 traci moc.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący